Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

zo 14. januára 2016*

„Poľnohospodárstvo — Vývozné náhrady — Hydinové mäso — Vykonávacie nariadenie stanovujúce náhradu na 0 eur — Žaloba o neplatnosť — Regulačný akt, ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia — Priama dotknutosť — Prípustnosť — Článok 3 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 182/2011 — Povinnosť odôvodnenia — Článok 164 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1234/2007 — Legitímna dôvera“

Vo veci T-397/13,

Tilly-Sabco, so sídlom v Guerlesquin (Francúzsko), v zastúpení: R. Milchior, F. Le Roquais a S. Charbonnel, advokáti,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporujú:

Doux SA, so sídlom v Châteaulin (Francúzsko), v zastúpení: J. Vogel, advokát,

vedľajší účastník konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: D. Bianchi a K. Skelly, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 689/2013 z 18. júla 2013, ktorým sa stanovujú vývozné náhrady za hydinové mäso (Ú. v. EÚ L 196, s. 13),

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory A. Dittrich (spravodajca), sudcovia J. Schwarcz a V. Tomljenović,

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. apríla 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok[1]

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa Tilly-Sabco je spoločnosť pôsobiaca najmä v oblasti vývozu celých zmrazených kurčiat do krajín Stredného východu.

2 Touto žalobou žalobkyňa navrhuje zrušenie aktu prijatého Európskou komisiou, ktorým stanovila na nulu sumu vývozných náhrad v oblasti hydinového mäsa pre tri kategórie celých zmrazených kurčiat.

3 Zásady, ktorými sa riadia vývozné náhrady, upravuje nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (ďalej len „nariadenie o jednotnej SOT“) (Ú. v. EÚ L 299, s. 1) v znení zmien a doplnení.

4 Kapitola III „Vývozy“ časti III „Obchod s tretími krajinami“ nariadenia č. 1234/2007 obsahuje oddiel II „Vývozné náhrady“ venovaný uvedeným náhradám. Článok 162 tohto nariadenia stanovuje, že v rozsahu nevyhnutnom na to, aby sa umožnil vývozy na základe cenových ponúk alebo cien na svetovom trhu a v rámci obmedzení vyplývajúcich z dohôd uzavretých v súlade s článkom 218 ZFEÚ, môžu rozdiel medzi uvedenými cenovými ponukami alebo cenami a cenami v rámci Únie pokryť vývozné náhrady za výrobky patriace najmä do sektora hydinového mäsa.

5 Podľa článku 164 ods. 1 nariadenia č. 1234/2007 sú vývozné náhrady rovnaké pre celú Úniu. Podľa odseku 2 tohto článku vývozné náhrady určí Komisia a môžu byť určované v pravidelných intervaloch alebo pre určité výrobky vypísaním verejnej súťaže. Tento odsek tiež stanovuje, že pokiaľ sa náhrada neurčí verejnou súťažou, zoznam výrobkov, za ktoré sa vývozná náhrada poskytuje, a suma vývozných náhrad sa stanovia aspoň raz za tri mesiace.

[omissis]

10 Vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 689/2013 z 18. júla 2013, ktorým sa stanovujú vývozné náhrady za hydinové mäso (Ú. v. EÚ L 196, s. 13, ďalej len „napadnuté nariadenie“), Komisia najmä stanovila na nulu sumu vývozných náhrad za tri kategórie mrazených kurčiat s kódmi 0207 12 10 9900, 0207 12 90 9190 a 0207 12 90 9990.

11 Suma náhrad za šesť iných výrobkov – predovšetkým z kurčiat – uvedená v prílohe napadnutého nariadenia, ktorá bola stanovená na nulu vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 1056/2011 z 20. októbra 2011, ktorým sa stanovujú vývozné náhrady za hydinové mäso (Ú. v. EÚ L 276, s. 31), nebola zmenená.

12 Podľa prílohy napadnutého nariadenia miesta určenia dotknuté vývoznými náhradami sú najmä krajiny Stredného východu.

13 Napadnuté nariadenie navyše zrušilo nariadenie č. 360/2013, ktoré dovtedy stanovovalo sumu vývozných náhrad v danej oblasti.

[omissis]

1 — Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

Konanie a návrhy účastníkov konania

17 Návrhom predloženým do kancelárie Všeobecného súdu 6. augusta 2013 podala žalobkyňa túto žalobu.

18 Osobitným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň žalobkyňa predložila návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom v podstate navrhovala, aby predseda Všeobecného súdu pozastavil účinnosť napadnutého nariadenia až do prijatia rozhodnutia, ktorým sa ukončí spor vo veci samej. Uznesením z 29. augusta 2013 predseda Všeobecného súdu povolil vstup Francúzskej republiky do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov žalobkyne. Predseda Všeobecného súdu zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia uznesením z 26. septembra 2013, Tilly-Sabco/Komisia (T-397/13 R, EU:T:2013:502) s tým, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

19 Podaním zapísaným do registra v kancelárii Všeobecného súdu 15. novembra 2013 Doux SA, spoločnosť rovnako pôsobiaca najmä v oblasti vývozu celých zmrazených kurčiat z Únie do krajín Stredného východu, podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobkyne vo veci samej. Uznesením zo 7. apríla 2014 predseda piatej komory Všeobecného súdu pripustil tento vstup vedľajšieho účastníka do konania.

20 Žalobkyňa navrhla, aby sa niektoré dôverné informácie obsiahnuté v replike, ako aj v jej prílohách, neoznámili vedľajšiemu účastníkovi konania. Oznámenie uvedených dokumentov a príloh vedľajšiemu účastníkovi konania sa obmedzilo na nedôverné verzie predložené žalobcom a Komisiou. Vedľajší účastník konania nevzniesol námietku v tejto súvislosti.

21 Vedľajší účastník konania predložil svoje vyjadrenie v stanovenej lehote a Komisia v stanovenej lehote predložila pripomienky k nemu. Žalobkyňa k tomuto vyjadreniu nepodala v stanovenej lehote žiadne pripomienky.

22 Na návrh sudcu spravodajcu Všeobecný súd rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na určité otázky a Komisiu, aby predložila určité dokumenty. Účastníci konania týmto žiadostiam vyhoveli v stanovenej lehote.

23 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu za prípustnú,

— zrušil napadnuté nariadenie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

24 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žaloba o zrušenie napadnutého nariadenia podanú žalobkyňou za prípustnú,

— zrušil napadnuté nariadenie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

25 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako neprípustnú alebo nedôvodnú,

— rozhodol o trovách konania v konaní vo veci samej.

Právny stav

26 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov, prvý žalobný dôvod založený na porušení základných formálnych náležitostí a na zneužití konania, druhý žalobný dôvod založený na procesnej vade a nedostatku právomoci, tretí žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia, štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zákona alebo na zjavne nesprávnom posúdení a piaty žalobný dôvod založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery.

27 Bez toho, aby formálne podala námietku neprípustnosti, Komisia zastáva názor, že žaloba je neprípustná. Domnieva sa, že žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu, keďže podmienky stanovené v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ nie sú splnené.

I – *O prípustnosti*

28 Žalobkyňa podporovaná vedľajším účastníkom konania tvrdí, že napadnuté nariadenie predstavuje regulačný akt, ktorý sa jej priamo dotýka a ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia, v súlade s predpokladom upraveným v článku 263 štvrtom pododseku ZFEÚ. Subsidiárne tvrdí, že je priamo a osobne dotknutá napadnutým nariadením v zmysle druhého predpokladu uvedeného v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ.

29 Je namieste začať preskúmaním skutočnosti, či napadnuté nariadenie predstavuje regulačný akt, ktorý sa týka priamo žalobkyne a ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia.

A – *O existencii regulačného aktu*

30 Pokiaľ ide najskôr o otázku, či napadnuté nariadenie predstavuje regulačný akt v zmysle tretieho predpokladu uvedeného v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ, je namieste pripomenúť, že pojem regulačný akt v zmysle tohto ustanovenia sa musí chápať ako akýkoľvek akt so všeobecnou platnosťou s výnimkou legislatívnych aktov [rozsudok z 3. októbra2013, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada, C-583/11 P, Zb., EU:C:2013:625, bod 61; uznesenie zo 6. septembra 2011, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada, T-18/10, Zb., EU:T:2011:419, bod 56, a rozsudok z 25. októbra 2011, Microban International a Microban (Europe)/Komisia, T-262/10, Zb., EU:T:2011:623, bod 21].

31 Ako správne zdôrazňuje žalobkyňa, o všeobecne platný akt ide vtedy, keď sa uplatňuje na objektívne určené situácie a pokiaľ vytvára právne účinky voči kategórii osôb vymedzenej všeobecným a abstraktným spôsobom [uznesenie z 8. apríla 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisia, C-503/07 P, Zb., EU:C:2008:207, bod 71, a rozsudok Microban International a Microban (Europe)/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, EU:T:2011:623, bod 23]. V prejednávanej veci je namieste uviesť, že napadnuté nariadenie má všeobecnú platnosť, keďže jeho cieľom je stanoviť sumu vývozných náhrad, ktorá sa uplatňuje na kategóriu subjektov vymedzenú všeobecným a abstraktným spôsobom, konkrétne na všetky subjekty vyvážajúce dotknuté výrobky do krajín dotknutých uvedeným nariadením.

32 Keďže napadnuté nariadenie nebolo prijaté ani v rámci bežného legislatívneho postupu, ani v rámci osobitného legislatívneho postupu v zmysle článku 289 ods. 1 až 3 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 4. júna 2012, Eurofer/Commission, T-381/11, Zb., EU:T:2012:273, bod 44), predstavuje regulačný akt v zmysle tretieho predpokladu uvedeného v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ.

33 Komisia navyše pripúšťa, že napadnuté nariadenie je regulačný akt.

B – *O priamej dotknutosti žalobkyne*

34 Nie je nijaký dôvod vykladať pojem priamej dotknutosti, ako sa vyžaduje v prípade regulačných aktov v rámci tretieho predpokladu uvedeného v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ iným spôsobom, než je tento pojem vykladaný v rámci druhého predpokladu uvedeného v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ, konkrétne pokiaľ ide o akty, ktoré sa týkajú „priamo a osobne“ fyzickej alebo právnickej osoby (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Telefónica/Komisia, C-274/12 P, Zb., EU:C:2013:204, bod 59).

35 Podmienka priamej dotknutosti v prvom rade vyžaduje, aby napadnuté opatrenie bezprostredne ovplyvňovalo právne postavenie určitej osoby a po druhé neponechávalo priestor na voľnú úvahu adresátom tohto opatrenia povereným jeho uplatňovaním, keďže má úplne automatický charakter a vyplýva zo samotnej napadnutej právnej úpravy bez uplatnenia iných sprostredkujúcich ustanovení [pozri rozsudok Microban International a Microban (Europe)/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, EU:T:2011:623, bod 27 a citovanú judikatúru].

36 V prejednávanej veci napadnuté nariadenie spôsobuje právne účinky priamo žalobkyni v tom zmysle, že stratila nárok na vývozné náhrady v kladných sumách za svoje vývozy celých zmrazených kurčiat do krajín Stredného východu. Keďže napadnuté nariadenie stanovilo sumu vývozných náhrad na nulu, nenecháva vnútroštátnym orgánom povereným poskytovaním týchto náhrad nijakú mieru voľnej úvahy. Ak by aj vnútroštátny orgán poskytol vývoznú náhradu, bola by automaticky v sume rovnajúcej sa nule, keďže napadnuté nariadenie neponecháva vnútroštátnym orgánom nijakú mieru voľnej úvahy, ktorá by im umožňovala stanoviť vývoznú náhradu v kladnej sume.

37 Žalobkyňa je preto priamo dotknutá napadnutým nariadením.

38 Komisia ďalej potvrdila v odpovedi na otázku položenú v tejto súvislosti na pojednávaní, že nespochybňuje priamu dotknutosť žalobkyne, čo bolo zaznamenané do zápisnice z pojednávania.

C – *O existencii aktu, ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia*

39 Pojem akt, ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia, v zmysle tretieho predpokladu uvedeného v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ, sa má vykladať s prihliadnutím na cieľ tohto ustanovenia, ktorý spočíva, ako vyplýva z tohto vývoja, v zabránení tomu, aby určitá osoba nebola nútená porušiť zákon, aby sa mohla obrátiť na súd. Ak teda právny akt má priame účinky na právnu situáciu fyzickej alebo právnickej osoby bez toho, aby si to vyžadovalo vykonávacie opatrenia, táto osoba by mohla byť zbavená účinnej súdnej ochrany, keby nemala k dispozícii možnosť priamo sa obrátiť na súd Únie s cieľom napadnúť platnosť tohto regulačného aktu. V prípade neexistencie vykonávacích opatrení by sa totiž fyzická alebo právnická osoba, hoci priamo dotknutá predmetným aktom, mohla domôcť súdneho preskúmania tohto aktu len po tom, ako porušila ustanovenia uvedeného aktu tak, že by sa odvolávala na protiprávnosť týchto ustanovení v rámci súdnych konaní, ktoré sa proti nej začali na vnútroštátnych súdoch (rozsudok z 19. decembra 2013, Telefónica/Komisia, C-274/12 P, Zb., EU:C:2013:852, bod 27).

40 Súdny dvor zároveň spresnil, že ak si regulačný akt vyžaduje vykonávacie opatrenia, súdne preskúmanie dodržiavania právneho poriadku Únie sa vykoná bez ohľadu na otázku, či uvedené opatrenia vydala Únia alebo členské štáty. Keďže fyzické alebo právnické osoby nemôžu z dôvodu podmienok prípustnosti stanovených v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ napadnúť priamo na súde Únie právny akt Únie, sú proti tomu, aby sa voči nim uplatňoval takýto akt, chránené možnosťou napadnúť vykonávacie opatrenia, ktoré si tento akt vyžaduje (rozsudok Telefónica/Komisia, pozri bod 39 vyššie, EU:C:2013:852, bod 28).

41 Na účely posúdenia otázky, či regulačný akt vyžaduje vykonávacie opatrenia, treba vychádzať z postavenia osoby, ktorá sa odvoláva na právo podať žalobu na základe tretieho predpokladu uvedeného v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ. Je preto irelevantné, či dotknutý akt vo vzťahu k ostatným osobám vyžaduje vykonávacie opatrenia. Navyše je namieste sústrediť sa výlučne na predmet sporu (rozsudok Telefónica/Komisia, už citovaný v bode 39 vyššie, EU:C:2013:852, body 30 a 31).

42 Hoci z judikatúry citovanej v bode 39 vyššie vyplýva, že pojem regulačný akt, ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia, sa má vykladať s prihliadnutím na cieľ tohto ustanovenia, ktorým je zaručiť účinnú súdnu ochranu, neznamená to, že je namieste skúmať tento pojem výlučne s prihliadnutím na tento cieľ. Nie je totiž možné rozhodnúť o objektívnom kritériu prípustnosti, konkrétne o podmienke existencie regulačného aktu, ktorý si vyžaduje vykonávacie opatrenia, výlučne prostredníctvom odpovede na otázku, či žalobkyňa disponuje účinnou súdnou ochranou.

43 Vzhľadom na znenie tretieho predpokladu uvedeného v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ je namieste preskúmať, či dotknutý regulačný akt „obsahuje“ opatrenia na svoje vykonanie. To znamená, že vykonávacie opatrenia v zmysle tohto ustanovenia môžu tvoriť len opatrenia, ktoré orgány alebo organizácie Únie alebo vnútroštátne orgány prijímajú v rámci bežného chodu vecí. Pokiaľ v rámci bežného chodu vecí orgány alebo organizácie Únie a vnútroštátne orgány neprijmú nijaké opatrenie na vykonanie regulačného aktu alebo na konkretizáciu jeho dôsledkov vo vzťahu ku každému z dotknutých subjektov, takýto regulačný akt „nevyžaduje“ vykonávacie opatrenia.

44 Je namieste zdôrazniť, že podľa znenia tretieho predpokladu uvedeného v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ nestačí, aby regulačný akt „mohol vyžadovať“ vykonávacie opatrenia, ale je nevyhnutné, aby „vyžadoval“ vykonávacie opatrenia.

45 Znenia tretieho predpokladu uvedené v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ v iných jazykových zneniach Zmluvy o FEÚ, než je francúzske, ako sú anglické znenie (does not entail implementing measures) alebo nemecké (keine Durchführungsmaßnahmen nach sich ziehen), potvrdzujú, že musí ísť o opatrenia, ktoré prirodzene nadväzujú na regulačný akt. Nestačí, aby subjekt mal možnosť umelo donútiť správny orgán prijať opatrenie, ktoré možno napadnúť opravným prostriedkom, keďže takéto opatrenie nepredstavuje opatrenie, ktoré si regulačný akt „vyžaduje“.

46 Je preto namieste skúmať, či orgány budú v rámci normálneho chodu vecí prijímať opatrenia na účely vykonania napadnutého nariadenia.

47 Podľa článku 167 ods. 1 nariadenia č. 1234/2007 sa vývozná náhrada poskytne len na žiadosť po predložení vývozného certifikátu. Článok 4 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 612/2009 zo 7. júla 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky (Ú. v. EÚ L 186, s. 1), uvádza, že okrem prípadu vývozu tovarov, nárok na náhradu podlieha predloženiu vývozného certifikátu obsahujúceho vopred stanovenú náhradu. Ako zdôrazňuje Komisia, žiadosť sa musí podať vnútroštátnym orgánom, ktoré tiež vystavujú vývozný certifikát obsahujúci vopred stanovenú náhradu.

48 Ďalej podľa článku 46 ods. 1 nariadenia č. 612/2009 vývoznú náhradu vypláca členský štát, na území ktorého bolo prijaté vývozné vyhlásenie, a to len na osobitnú žiadosť vývozcu.

49 Navyše je potrebné zdôrazniť, že podľa článku 1 ods. 2 písm. b) bodu ii) nariadenia Komisie (ES) č. 376/2008 z 23. apríla 2008, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania systému dovozných a vývozných licencií a certifikátov s vopred stanovenou sadzbou náhrady pre poľnohospodárske výrobky (Ú. v. EÚ L 114, 26.4.2008, s. 3), sa certifikát predkladá v prípade vývozu týkajúceho sa „výrobkov uvedených v článku 162 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1234/2007, pre ktoré bola stanovená vývozná náhrada, hoci aj nulová, alebo vývozná daň“.

50 Navyše podľa článku 1 ods. 4 nariadenia č. 376/2008 „na účely systému vývozných licencií a certifikátov s vopred stanovenou sadzbou náhrady uvedených v odseku 1, keď sa určila náhrada za výrobky, ktoré nie sú uvedené v prílohe II časti II a prevádzkovateľ nepožiadal o náhradu, od tohto prevádzkovateľa sa nebude požadovať, aby predložil licenciu alebo certifikát na vývoz príslušných výrobkov“.

51 V prejednávanej veci je medzi účastníkmi konania nesporné, že neexistovala nijaká povinnosť získania vývozného certifikátu pre dotknuté výroby na účely ich vývozu bez nároku na vývoznú náhradu.

52 Komisia tvrdí, že aj v prípade stanovenia nariadením vývoznej náhrady na nulu, subjektu „nič nebráni“ v tom, aby podal žiadosť o vydanie vývozného certifikátu, keďže s vydaním vývozného certifikátu podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 376/2008 by sa stanovil vývozný poplatok, čo by hospodársky subjekt uchránilo od akéhokoľvek rizika v prípade, že by Únia rozhodla o uložení ďalšieho poplatku, zákazu vývozu alebo iného podobného opatrenia.

53 Napriek tomu otázkou relevantnou na účely stanovenia, či napadnuté nariadenie „vyžaduje“ vykonávacie opatrenia, nie je otázka, či nič nebráni dotknutým hospodárskym subjektom, aby požiadali o vývozný certifikát obsahujúci vopred stanovené vývozné náhrady, ale otázka, či v rámci bežného chodu vecí hospodárske subjekty predkladajú takéto žiadosti.

54 V tomto ohľade je namieste uviesť, že vzhľadom na to, že získanie vývozného certifikátu nie je povinné a že vývozné náhrady, ktoré možno stanoviť, budú v každom prípade rovné nule, v rámci bežného chodu vecí dotknuté hospodárske subjekty nepredkladajú vnútroštátnym orgánom žiadosti o vývozné certifikáty s vopred stanovenými vývoznými náhradami.

55 Žalobkyňa správne v replike zdôrazňuje, že riziko zavedenia vývoznej dane, respektíve zákazu vývozu v období odo dňa žiadosti o vývozný certifikát do dňa samotného vývozu bolo v roku 2013 v danej oblasti len teoretické. Keďže totiž sa na dotknuté výrobky až do prijatia napadnutého nariadenia uplatňovali vývozné náhrady v kladnej sume, nepredpokladalo sa, že v blízkej budúcnosti Komisia zavedie vývoznú daň alebo dokonca zakáže vývoz. Komisia navyše netvrdí, že by takéto riziko existovalo.

56 Komisia ďalej pripúšťa, že v sektore hydiny po stanovení napadnutým nariadením vývoznej výhrady na nulu neboli predložené nijaké žiadosti o vývozné certifikáty.

57 V rozsahu, v akom Komisia zdôrazňuje, že v sektore obilnín a cukru boli predložené žiadosti o vývozné certifikáty napriek stanoveniu sumy vývozných náhrad na nulu, treba uviesť, že Komisia neuviedla nijakú skutočnosť, ktorá by umožňovala posúdiť dôvody, pre ktoré hospodárske subjekty v iných oblastiach takéto žiadosti podali a či situácia v sektore hydinového mäsa bola porovnateľná. Komisia navyše na pojednávaní pripustila, že neexistujú nedávne prípady takejto praxe.

58 Z dôvodu stanovenia sumy vývozných náhrad na nulu napadnutým nariadením a z dôvodu neexistencie povinnosti predložiť vývozný certifikát na účely vývozu dotknutých výrobkov sa v rámci bežného chodu vecí vnútroštátnym orgánom nepredkladá nijaká žiadosť o vývozný certifikát. V prípade neexistencie žiadostí o vývozné certifikáty, ktoré by vopred stanovovali vývozné náhrady, vnútroštátne orgány neprijímajú nijaké opatrenie na vykonanie napadnutého nariadenia. Tieto orgány teda v rámci bežného chodu vecí neprijímajú takéto opatrenia. Neexistuje teda nijaké opatrenie, ktoré by konkretizovalo dôsledky napadnutého nariadenia vo vzťahu k rôznym dotknutým hospodárskym subjektom.

59 Bolo by neprirodzené domnievať sa, že napadnuté nariadenie obsahuje vykonávacie opatrenia výlučne z dôvodu, že hospodárske subjekty môžu podať žiadosti o vývozné certifikáty s vopred stavenými vývoznými náhradami, a tým donútiť vnútroštátne orgány, aby prijali opatrenia na vykonanie

napadnutého nariadenia, konkrétne poskytli vývozné náhrady v sume rovnajúcej sa nule. Hospodárske subjekty totiž nemajú nijaký dôvod takto postupovať, a preto tak v rámci bežného chodu vecí ani postupovať nebudú.

60 Komisia pripúšťa, že by sa mohlo javiť ako neprimerané vyžadovať od hospodárskeho subjektu žiadosť o vývozný certifikát výlučne s cieľom získania prístupu k súdu. Komisia tiež v odpovedi na písomnú otázku položenú v tejto súvislosti Všeobecným súdom priznala, že „v určitom rozsahu“ stanovenie sumy vývozných náhrad na nulu v nariadení predstavuje akt, ktorý v rámci bežného chodu vecí nevedie k prijatiu nijakého aktu príslušným orgánom na účely jeho vykonania, keďže hospodársky subjekt a *priori* nepotrebuje nijaký akt na to, aby mohol vyvážať bez vývozných náhrad.

61 Komisia sa navyše domnieva, že v prejednávanej veci o vykonávací akt, o ktorý by sa bežne nežiadalo, by sa mohlo požiadať práve na účely získania prístupu k spravodlivosti. Domnieva sa, že žalobkyňa by mohla požiadať o vývozný certifikát, ktorý by priznal nárok na vývoznú náhradu v sume nula eur, a že by mohla po predložení dôkazu o vývoze výrobkov uvedených v certifikáte napadnúť na vnútroštátnom súde priznanie náhrady v nulovej sume s odvolaním sa na údajnú protiprávnosť napadnutého nariadenia.

62 Práve z predloženia žiadosti vnútroštátnemu orgánu výlučne na účely získania prístupu k spravodlivosti by však vyplývalo, že táto žiadosť by nebola predložená v rámci bežného chodu vecí. Keďže vnútroštátny orgán by nemal inú možnosť ako stanoviť sumu náhrad na nulu, hospodársky subjekt za týchto podmienok nemôže mať nijaký záujem na stanovení náhrad vnútroštátnym orgánom, s výnimkou „umelého“ dosiahnutia prijatia aktu, ktorý by mohol byť predmetom žaloby.

63 Z vyššie uvedeného vyplýva, že napadnuté nariadenie „nevyžaduje“ vykonávacie opatrenia.

64 Tento záver nespochybňuje ani tvrdenie Komisie, podľa ktorého by bolo paradoxné, ak by prípustnosť žaloby závisela od sumy náhrad a predpokladalo by sa, že v prípade stanovenia sumy náhrad na nulu nariadenie neobsahuje vykonávacie opatrenia, kým v prípade stanovenia náhrady vyššej než nula je napadnuteľným aktom vnútroštátny vykonávací akt.

65 Otázka, či regulačný akt vyžaduje vykonávacie opatrenia, sa totiž musí preskúmať s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci. Treba pripomenúť, že na účely posúdenia otázky, či regulačný akt vyžaduje vykonávacie opatrenia, treba vychádzať z postavenia osoby, ktorá sa odvoláva na právo podať žalobu (pozri bod 41 vyššie). Je teda možné, aby to isté nariadenie mohlo byť napadnuté niektorými hospodárskymi subjektmi na Všeobecnom súde, keďže sa ich týka priamo a vo vzťahu k nim nevyžaduje vykonávacie opatrenia, hoci vo vzťahu k iným hospodárskym subjektom vykonávacie opatrenia vyžaduje. Tým viac nemožno vylúčiť, že nariadenie, ktoré stanovuje sumu náhrad na nulu, nevyžaduje vykonávacie opatrenia, kým „podobné“ nariadenie stanovujúce pozitívnu sumu ich vyžaduje.

66 Preto nie je nevyhnutné preskúmať dôvodnosť tvrdení žalobkyne, podľa ktorých by v prípade, že by aj požiadala o vývozný certifikát vopred stanovujúci vývozné náhrady, v nijakom prípade nemohla napadnúť na vnútroštátnom súde akt prijatý na vnútroštátnej úrovni stanovujúci vývozné náhrady na sumu rovnajúcu sa nule.

67 Nie je ani nevyhnutné preskúmať tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých je osobne dotknutá napadnutým nariadením.

68 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba je prípustná, keďže napadnuté nariadenie predstavuje regulačný akt, ktorý sa dotýka priamo žalobkyne a ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia.

II – *O veci samej*

A – *O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení základných formálnych náležitostí a na zneužití konania*

69 Prvý žalobný dôvod sa člení na dve časti. Prvá časť sa zakladá na nedodržaní postupu stanoveného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, s. 13), a druhá časť na rozpore medzi prijatým postupom a normami, ktoré obsahuje dotknutý text.

1. O prvej časti založenej na nedodržaní postupu stanoveného nariadením č. 182/2011

70 Žalobkyňa podporovaná vedľajším účastníkom konania sa domnieva, že prezentáciou návrhu nariadenia výlučne na stretnutí riadiaceho výboru Komisia nerešpektovala predpisy stanovené článkom 3 ods. 3 nariadenia č. 182/2011. Komisia neposkytla členom riadiaceho výboru všetky informácie, ktoré by im „umožnili včas a účinne preskúmať návrh vykonávacieho aktu a vyjadriť svoje názory“ v zmysle článku 3 ods. 3 nariadenia č. 182/2011.

71 Komisia namieta proti argumentácii žalobkyne a vedľajšieho účastníka konania.

72 Najskôr treba uviesť, že žalobkyňa pôvodne uviedla, že prvý žalobný dôvod sa celý zakladal na zneužití konania.

73 Napriek tomu vo svojej prvej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa poukazuje v podstate na porušenie podstatných formálnych náležitostí tým, že Komisia pri porade s riadiacim výborom nerešpektovala postup stanovený v článku 3 ods. 3 nariadenia č. 182/2011. Na pojednávaní žalobkyňa potvrdila, že prvá časť prvého žalobného dôvodu sa v skutočnosti zakladala na porušení podstatných formálnych náležitostí, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

a) O údajnom porušení procesných ustanovení

74 Podľa článku 195 nariadenia č. 1234/2007 Komisii pomáha riadiaci výbor. Podľa článku 3 ods. 2 nariadenia č. 182/2011 tento výbor pozostáva zo zástupcov členských štátov a predsedá mu zástupca Komisie.

75 Článok 3 ods. 3 nariadenia č. 182/2011 stanovuje:

„Predseda predkladá výboru návrh vykonávacích aktov, ktoré má Komisia prijať.

S výnimkou riadne odôvodnených prípadov predseda zvolá schôdzu najskôr 14 dní odo dňa, keď bol výboru predložený návrh vykonávacieho aktu a návrh programu. Výbor vydá stanovisko k návrhu vykonávacieho aktu v lehote, ktorú môže predseda stanoviť podľa naliehavosti predmetnej veci. Lehoty musia byť primerané a musia členom výboru umožniť včas a účinne preskúmať návrh vykonávacieho aktu a vyjadriť svoje názory.“

76 Ako vysvetlila Komisia, porada s riadiacim výborom sa uskutočnila týmto spôsobom. Dňa 16. júla, konkrétne dva dni pred stretnutím riadiaceho výboru, Komisia zaslala emailom členom riadiaceho výboru dokument nazvaný „EU Market situation for poultry“ (Situácia na trhu Únie s hydinou; ďalej len „dokument predložený riadiacemu výboru“).

77 V priebehu rána, keď sa konalo stretnutie riadiaceho výboru z 18. júla 2013, Komisia prezentovala situáciu na trhu s hydinou. Popoludní, keď toto stretnutie pokračovalo, Komisia po 13. hodine predložila riadiacemu výboru návrh napadnutého nariadenia. Šlo o štandardné nariadenie, v ktorom boli aktualizované iba číselné údaje. Konkrétne šlo o fotokópiu predchádzajúceho nariadenia stanovujúceho vývozné náhrady, v ktorom údaje týkajúce sa vývozných náhrad boli prečiarknuté ceruzkou.

78 Návrh napadnutého nariadenia bol následne predložený na hlasovanie. Generálny riaditeľ GR pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka splnil formálne náležitosti vlastnej certifikácie v ten istý deň o15.46 hod., aby umožnil uverejnenie napadnutého nariadenia v Úradnom vestníku v nasledujúci deň, aby mohlo okamžite nadobudnúť platnosť a začať sa uplatňovať.

79 Komisia navyše vysvetlila, že tento postup využíva na stanovenie vývozných náhrad od roku 1962.

80 Okrem toho Komisia uviedla, že konanie a lehoty neboli v prejednávanej veci predmetom nijakého spochybnenia zo strany členských štátov.

81 Komisia tvrdí, že dôvodom tohto postupu je zabrániť únikom informácií, narušeniu trhu a špekuláciám, ktoré by ohrozili finančné záujmy Únie. Uvádza, že predloženie návrhu opatrení po 13. hodine odôvodňuje skutočnosť, že na základe článku 16 nariadenia č. 376/2008 nijaká žiadosť o certifikát platný pre ten istý deň nemôže byť predložená po 13. hodine. Komisia sa domnieva, že tento spôsob je úplne zásadný a že predchádzajúca vedomosť o prípadnom znížení sumy náhrad by hospodárskym subjektom prostredníctvom stanovenia náhrad vopred umožnila získať obrovské sumy na základe čistej špekulácie, a to na úkor rozpočtu Únie, čo by navyše spôsobilo silné narušenia trhu. Komisia tiež tvrdí, že hospodárske subjekty sú informované o opatreniach pred ich uverejnením rôznymi profesijnými organizáciami, ktoré kontaktujú ich vnútroštátneho orgány.

82 Žalobkyňa sa domnieva, že tvrdenia predložené Komisiou neodôvodňujú predloženie návrhu napadnutého nariadenia len v priebehu stretnutia a že nemožno predpokladať, že existuje riziko úniku informácií.

83 Preto je namieste preskúmať, či spôsob, ktorým Komisia postupovala pri prijatí napadnutého nariadenia, je v súlade s pravidlami stanovenými v článku 3 ods. 3 nariadenia č. 182/2011.

84 Treba začať preskúmaním otázky, či nariadenie č. 182/2011 v zásade umožňuje, aby návrh nariadenia mohol byť predložený riadiacemu výboru v priebehu zasadania.

85 Článok 3 ods. 3 druhý odsek prvá veta nariadenia č. 182/2011 stanovuje lehotu minimálne štrnásť dní medzi dňom predloženia návrhu vykonávacieho aktu a dňom stretnutia riadiaceho výboru, ktorá sa musí dodržať „s výnimkou riadne odôvodnených prípadov“.

86 Preto je možné odkloniť sa od pravidla predkladania návrhov nariadení štrnásť dní pred stretnutím riadiaceho výboru, pokiaľ nariadenie č. 182/2011 nestanovuje minimálnu lehotu, ktorá sa musí dodržať. Z dôvodu znenia „s výnimkou riadne odôvodnených prípadov“, ktoré je uvedené na začiatku prvej vety článku 3 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 182/2011, táto prvá veta nebráni predloženiu návrhu nariadenia v priebehu zasadania.

87 Druhá veta článku 3 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 182/2011 stanovuje, že riadiaci výbor vydá svoje stanovisko k návrhu vykonávacieho aktu „v rámci lehoty, ktorú môže stanoviť predseda podľa naliehavosti prípadu“. Žalobkyňa v podstate na pojednávaní tvrdila, že z tohto znenia vyplýva, že určitá lehota musí vždy existovať a táto lehota nemôže byť nulová, v dôsledku čoho je predloženie návrhu nariadenia v priebehu zasadania vylúčené.

88 V tomto ohľade Komisia na pojednávaní správne zdôraznila, že aj v prípade predloženia návrhu, ktorý sa má prijať priamo na zasadaní, členovia výboru vždy disponujú „určitým časom“ na preskúmanie textu. Dokonca aj v prípade predloženia návrhu nariadenia priamo na zasadaní totiž k hlasovaniu nedochádza súčasne s predložením návrhu, ale vždy aspoň po uplynutí niekoľkých minút alebo niekoľkých štvrťhodín. Predstavenie návrhu na zasadaní teda neznamená, že riadiaci výbor nemá nijakú lehotu na prijatie svojho stanoviska.

89 Tretia veta článku 3 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 182/2011, podľa ktorej „lehoty musia byť primerané a musia členom výboru umožniť včas a účinne preskúmať návrh vykonávacieho aktu a vyjadriť svoje názory“, nebráni predloženiu návrhu nariadenia priamo na zasadnutí. Pokiaľ totiž lehota niekoľkých minút alebo v závislosti od prípadu niekoľkých štvrťhodín medzi predložením návrhu nariadenia riadiacemu výboru a samotným hlasovaním je dostatočná na to, aby sa členom výboru poskytla reálna možnosť preskúmať návrh vykonávacieho aktu a vyjadriť ich názor, takáto lehota môže byť „primeraná“ v zmysle tretej vety článku 3 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 182/2011.

90 Znenie, podľa ktorého členovia riadiaceho výboru musia mať možnosť „včas“ preskúmať návrh, sa musí vykladať s prihliadnutím na skutočnosť, že lehota musí byť v zmysle toho istého ustanovenia „primeraná“. Formulácia „včas“ nevyhnutne neznamená, že návrh nariadenia musí byť predložený riadiacemu výboru pred dňom stretnutia. Pokiaľ je lehota niekoľkých minút alebo v závislosti od prípadu niekoľkých štvrťhodín „primeraná“ vzhľadom na okolnosti, toto predloženie sa musí považovať za uskutočnené „včas“ v zmysle tretej vety článku 3 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 182/2011.

91 Z vyššie uvedeného vyplýva, že článok 3 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 182/2011 v zásade nebráni predloženiu návrhu nariadenia na zasadnutí.

92 Preto je namieste preskúmať, či existovali na účely prijatia napadnutého nariadenia dostatočné dôvody, ktoré umožňovali nedodržať lehotu štrnásť dní, ktorá musí byť dodržaná „s výnimkou riadne odôvodnených prípadov“ a či predloženie návrhu na zasadnutí riadiaceho výboru v prejednávanej veci poskytlo členom riadiaceho výboru skutočnú možnosť preskúmať návrh vykonávacieho aktu a vyjadriť ich názor.

93 V tomto ohľade je namieste najskôr pripomenúť, že Komisia zaslala členom riadiaceho výboru dva dni pred dátumom stretnutia dokument predložený riadiacemu výboru, konkrétne prezentáciu týkajúcu sa situácie na trhu s hydinou. Tento dokument predložený žalobkyňou v prílohe k žalobe umožnil členským štátom oboznámiť sa so situáciou na trhu a urobiť si o nej vlastný názor. Vzhľadom na obsah tohto dokumentu čas, ktorý uplynul medzi jeho zaslaním a dňom stretnutia, bol dostatočný na to, aby členom riadiaceho výboru umožnil riadne sa oboznámiť so skutočnosťami tam uvedenými, vytvoriť si názor na situáciu na trhu a pripraviť prípadné otázky, ktoré položia v tejto súvislosti Komisii na zasadnutí riadiaceho výboru. Treba uviesť, že článok 3 ods. 3 nariadenia č. 182/2011 nestanovuje osobitnú lehotu na zaslanie týchto dokumentov. Lehota štrnásť dní stanovená v prvej vete článku 3 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 182/2011 sa týka výlučne predloženia návrhu vykonávacieho aktu a návrhu programu zasadnutia.

94 Okrem toho treba uviesť, že z prílohy 9 žaloby vyplýva, že pozvánka a program stretnutia riadiaceho výboru uskutočneného 18. júla 2013 sú z 3. júla 2013. Žalobkyňa netvrdí, že lehota štrnásť dní odo dňa predloženia návrhu programu zasadnutia do dňa stretnutia riadiaceho výboru stanovená v prvej vete článku 3 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 182/2011, nebola v prejednávanej veci dodržaná.

95 Členovia riadiaceho výboru už od obdržania programu stretnutia riadiaceho výboru vedeli, že v priebehu doobedňajšieho stretnutia budú informovaní o situácii na trhu s hydinovým mäsom a vajcami a že po 13. hodine riadiaci výbor bude požiadaný o poskytnutie stanoviska k návrhu nariadenia stanovujúceho vývozné náhrady v oblasti hydinového mäsa. Táto okolnosť ponechala

členom riadiaceho výboru dostatok času, aby kontaktovali, pokiaľ si želali, dotknuté hospodárske subjekty alebo profesijné organizácie s cieľom požiadať o ich stanovisko k situácii na trhu a k sume vývozných náhrad, ktoré by považovali za primerané, alebo aby sa informovali z verejne prístupných zdrojov o situácii na trhu.

96 Ďalej prezentácia Komisie týkajúca sa situácie na trhu v dopoludňajšej časti stretnutia riadiaceho výboru z 18. júla 2013 poskytla členským štátom možnosť výmeny stanovísk a požiadať Komisiu o objasnenie v súvislosti so situáciou na trhu.

97 Nakoniec Komisia predložila návrh napadnutého nariadenia v rámci popoludňajšej časti tohto stretnutia. Pokiaľ ide o tento návrh, treba pripomenúť, že išlo o štandardizované nariadenie, v ktorom boli aktualizované výlučne číselné údaje (pozri bod 77 vyššie). Z prílohy 10 žaloby vyplýva, že návrh napadnutého nariadenia, ako bol predložený riadiacemu výboru, predstavoval fotokópiu predchádzajúceho nariadenia, do ktorej boli nové navrhované číselné údaje dopísané rukou. Z tohto dokumentu navyše vyplýva, že s výnimkou aktualizácie sumy náhrad došlo výlučne k formálnym úpravám, ako sú aktualizácia dátumu a čísla nariadenia.

98 Jediná informácia, ktorá bola pridaná v popoludňajšej časti stretnutia uskutočneného 18. júla 2013 okrem tých informácií, ktoré už členom riadiaceho výboru boli známe, bola teda konkrétna suma náhrad navrhovaných Komisiou. Preto nebolo nevyhnutné, aby lehota stanovená predsedom riadiaceho výboru bola dostatočná na preštudovanie znenia nariadenia, ale len na účely oboznámenia sa s tým, že suma navrhnutá Komisiou predstavovala nulu, a na účely prijatia stanoviska k tomuto návrhu.

99 Vzhľadom na okolnosť, že členovia riadiaceho výboru mali ešte pred stretnutím dostatok času vytvoriť si názor na situáciu na trhu a vzhľadom na to, že situácia na trhu bola navyše prezentovaná v dopoludňajšej časti stretnutia, boli spôsobilí okamžite poskytnúť stanovisko k návrhu Komisie stanoviť sumu náhrad na nulu.

100 Navyše členským štátom nič nebránilo, aby požiadali Komisiu o doplňujúce vysvetlenia a vyzvali ju podrobne odôvodniť jej návrh stanovenia sumy vývozných náhrad na nulu. Členské štáty mali tiež možnosť vziať si slovo, aby ostatným členom riadiaceho výboru vysvetlili, že situácia na trhu neodôvodňovala stanovenie náhrad na nulu. Žalobkyňa netvrdí, že by určitý člen riadiaceho výboru chcel prispieť do diskusie a že by mu v tom bolo zabránené z dôvodu nedostatku času. Komisia zas zdôrazňuje, že nekrátila čas na vystúpenie členských štátov a že ako zvyčajne odpovedala na všetky položené otázky.

101 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, ako uvádza Komisia bez toho, aby jej v tomto ohľade žalobkyňa protirečila, že nijaký člen riadiaceho výboru nepredložil námietku v súvislosti s predložením návrhu napadnutého nariadenia len v priebehu stretnutia, ani v súvislosti s lehotou medzi predložením návrhu napadnutého nariadenia a hlasovaním o ňom.

102 Na pojednávaní žalobkyňa tvrdila, že keď sa členským štátom dva dni pred stretnutím riadiaceho výboru poskytli informácie o situácii na trhu, mohli sa domnievať, že vzhľadom na vývoj trhu Komisia navrhne zachovať sumu vývozných náhrad na rovnakej úrovni ako v predchádzajúcom nariadení. Žalobkyňa sa domnieva, že doplnenie čísla nula na stretnutí riadiaceho výboru všetko zmenilo.

103 V tomto ohľade je potrebné uviesť, že ak sa člen riadiaceho výboru v súvislosti s opisom situácie na trhu poskytnutým dva dni predtým domnieva, že vývoj situácie na trhu nie je dôvodom zmeny sumy vývozných náhrad, a keď sa v rámci popoludňajšej časti stretnutia riadiaceho výboru dozvie, že Komisia navrhuje stanoviť sumu náhrad na nulu, má možnosť na základe článku 3 ods. 4 nariadenia č. 182/2011 navrhnúť zmeny a najmä navrhnúť ponechať sumu náhrady stanovenú predchádzajúcim nariadením nezmenenú.

104 Hoci žalobkyňa tvrdí, že členské štáty nemali čas koordinovať svoj postup, netvrdí, že by niektorý členský štát bránil predloženiu návrhu napadnutého nariadenia na hlasovanie. Treba zdôrazniť, že neprináleží žalobkyni, ale členským štátom, aby rozhodli, či potrebujú viac času na vzájomnú koordináciu. Každý členský štát má navyše možnosť vziať si slovo a vysvetliť ostatným členským štátom dôvody, pre ktoré považuje za neodôvodnené stanovenie vývozných náhrad na nulu, pričom ostatné členské štáty vyzve, aby hlasovali proti návrhu napadnutého nariadenia.

105 Žalobkyňa sa domnieva, že skutočnosť, že generálny riaditeľ GR pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka mohol uskutočniť vlastnú certifikáciu o 15.46 hod. v ten istý deň svedčí o absencii serióznej diskusie o vývozných náhradách.

106 V tomto ohľade je namieste konštatovať, že žalobkyňa nemôže vyžadovať, aby členovia riadiaceho výboru vyhradili diskusii konkrétny čas.

107 Komisii prináleží, aby opísala situáciu na trhu a poskytla členom riadiaceho výboru možnosť položiť otázky a vyjadriť ich stanoviská k návrhu vykonávacieho nariadenia. Pokiaľ si len málo členských štátov želá položiť otázku alebo vziať si slovo s cieľom predloženia svojich pripomienok, diskusia sa môže skončiť veľmi rýchlo. To neznamená, že členovia riadiaceho výboru nemali reálnu možnosť vyjadriť svoj názor v zmysle článku 3 ods. 3 nariadenia č. 182/2011. Navyše treba pripomenúť, že situácia na trhu bola opísaná a prerokovaná v dopoludňajšej časti stretnutia a že popoludní sa diskutovalo výlučne o konkrétnych sumách náhrad navrhnutých Komisiou.

108 Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci lehota medzi predložením návrhu napadnutého nariadenia na hlasovanie bola dostatočná na to, aby poskytla členom riadiaceho výboru reálnu možnosť preskúmať uvedený návrh a vyjadriť svoj názor.

109 Ďalej je namieste pripomenúť, že podľa druhej vety článku 3 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 182/2011 lehotu na poskytnutie stanoviska riadiacim výborom stanovuje jeho predseda v závislosti od naliehavosti otázky.

110 Na pojednávaní žalobkyňa v podstate tvrdila, že na rozdiel od situácie, ktorá viedla k rozsudku zo 14. januára 1987, Nemecko/Komisia (278/84, Zb., EU:C:1987:2), o ktorý sa Komisia opierala, v prejednávanej veci neexistovalo významné narušenie trhu, ktoré by mohlo odôvodňovať predloženie návrhu napadnutého nariadenia v priebehu zasadnutia.

111 V tomto ohľade treba konštatovať, že skutočne Komisia nedávala dôraz na existenciu naliehavosti v tom zmysle, že by bola taká situácia na trhu, ktorá by si vyžadovala naliehavú zmenu súm reštitúcií. Takáto situácia by Komisii navyše umožňovala na základe článku 164 ods. 2 nariadenia č. 1234/2007 zmeniť sumu náhrad v období medzi dvoma pravidelnými stanoveniami náhrad, a to bez zapojenia riadiaceho výboru.

112 Napadnutým nariadením Komisia pristúpila k pravidelnému stanoveniu sumy vývozných náhrad a skutočnosť, že 3. júla 2013 zapísala tento bod na program stretnutia z 18. júla 2013, svedčí o tom, že sa nedomnievala, že by existovala osobitná naliehavosť úpravy sumy náhrad.

113 Ako však zdôrazňuje Komisia, neexistuje nijaký rozpor medzi periodickou povahou stanovenia vývozných náhrad a skutočnosťou, že v konkrétny deň uvedeného stanovenia existuje nevyhnutnosť rýchleho zásahu s vysokou naliehavosťou.

114 Zo znenia druhej vety článku 3 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 182/2011 vyplýva, že rozhodnutie o naliehavosti prináleží predsedovi riadiaceho výboru, teda zástupcovi Komisie. Preskúmanie Všeobecným súdom sa obmedzuje na existenciu zjavne nesprávneho posúdenia alebo zneužitia právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 110 vyššie, EU:C:1987:2, bod 13).

115 Je namieste konštatovať, že Komisia postupovala tak, aby zamedzila akémukoľvek riziku súvisiacemu s prípadnou možnosťou úniku informácií. Oznámenie návrhu nariadenia obsahujúceho číselné údaje až po 13. hodine v deň hlasovania riadiaceho výboru a prijatie napadnutého nariadenia umožňuje zamedziť akémukoľvek riziku, že by hospodársky subjekt potom, ako sa dozvedel, že Komisia zamýšľala navrhnúť zníženie sumy vývozných náhrad, mohol predložiť žiadosti o vývozné certifikáty obsahujúce vopred stanovené vývozné náhrady, na ktoré by sa uplatňovali pôvodné sumy náhrad. Ako vysvetlila Komisia, má legitímny záujem na zabránení týmto špekuláciám, ktoré by mohli škodiť finančným záujmom Únie. Postup Komisie zaručuje, že nariadenie stanovujúce novú sumu náhrad vstúpi do platnosti v deň nasledujúci po stretnutí riadiaceho výboru a že konkrétna suma bude oznámená až v okamihu, keď nijaká žiadosť o náhrady platná pre ten istý deň už nebude môcť byť predložená.

116 Okrem toho je namieste konštatovať, že Komisia v odpovedi na písomnú otázku týkajúcu sa bežnej praxe zdôraznila, že jej služby predkladali vo všeobecnosti svoje návrhy týkajúce sa sumy vývozných náhrad vedeniu len dva dni pred stretnutím riadiaceho výboru a že vedenie vo všeobecnosti prijímalo svoje rozhodnutie deň pred stretnutím riadiaceho výboru. Z toho vyplýva, že Komisia nemohla pristúpiť k zaslaniu návrhu napadnutého nariadenia obsahujúcemu navrhované sumy náhrad v rovnakom čase, ako zaslala návrh napadnutého nariadenia, keďže ešte ani ona samotná neprijala rozhodnutie o sumách, ktoré išla navrhnúť. Komisia má legitímny záujem postupovať tak, aby aj pri periodických stanoveniach vývozných náhrad zohľadňovala najaktuálnejšie možné disponibilné údaje až do dátumu stretnutia riadiaceho výboru. Z dokumentu predloženého riadiacemu výboru vyplýva, že Komisia zohľadnila veľmi čerstvé údaje. Tento dokument totiž obsahuje tabuľku týkajúcu sa vývozných certifikátov v týždni od 8. do 14. júla 2013, čo svedčí o aktualizácii údajov niekoľko dní pred stretnutím riadiaceho výboru.

117 Rozhodnutie Komisie, že sama stanoví návrh týkajúci sa sumy vývozných náhrad len v deň predchádzajúci stretnutiu riadiaceho výboru, nemožno kritizovať. Žalobkyňa navyše netvrdila, že Komisia mala prijať vlastné rozhodnutie o svojom návrhu skôr.

118 Okrem toho treba zdôrazniť, že zaslanie návrhu napadnutého nariadenia bez navrhovaných výšok náhrad by nemalo nijaký zmysel. Keďže totiž napadnuté nariadenie zodpovedá štandardizovanému nariadeniu, v ktorom sú aktualizované len číselné údaje, členské štáty vopred poznali znenie napadnutého nariadenia s výnimkou výšok náhrad.

119 Lehota na vydanie stanoviska bola teda primeraná a pri posúdení naliehavosti Komisiou nedošlo ani k zjavne nesprávnemu posúdeniu, ani k zneužitiu právomoci.

120 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia sa nedopustila porušenia článku 3 ods. 3 nariadenia č. 182/2011.

[omissis]

B – *O druhom žalobnom dôvode založenom na procesnej vade a na nedostatku právomoci [omissis]*

201 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého rokovací poriadok Komisie formálne nestanovuje, že subdelegovanie udelené v roku 2004 platí aj v roku 2013, keďže delegujúci a delegovaný sa zmenili, je namieste uviesť toto.

202 Splnomocnenie alebo subdelegovanie sa neudeľuje fyzickej osobe, ale osobe vykonávajúcej určitú funkciu, konkrétne členovi Komisie poverenému konkrétnou oblasťou alebo generálnemu riaditeľovi konkrétneho generálneho riaditeľstva. Preto ostáva naďalej v platnosti aj v prípade zmeny osôb vykonávajúcich určitú funkciu.

203 Na rozdiel od toho, čo, zdá sa, tvrdí žalobkyňa, nie je nevyhnutné, aby rokovací poriadok Komisie výslovne stanovoval, že určité subdelegovanie ostáva v platnosti aj po zmene osôb, ktoré konali ako delegujúci alebo delegovaný. Cieľom možnosti udeliť splnomocnenie alebo subdelegovanie je odbremeniť kolégium komisárov alebo dotknutého člena Komisie od rozhodnutí, ktoré si nevyžadujú zásah kolégia alebo dotknutého komisára. Cieľom rozhodnutia o udelení splnomocnenia alebo subdelogovaní je rozdelenie právomocí v rámci Komisie, pričom nejde o dôkaz dôvery ku konkrétnej fyzickej osobe. Pokiaľ osobitné rozhodnutie nestanovuje inak, nijaká právomoc sa neudeľuje *ad personam*. V prejednávanej veci sa rozhodnutia o splnomocnení a subdelegovaní netýkajú niektorých menovite označených osôb, ale člena Komisie povereného oblasťou poľnohospodárstva a rozvoja vidieka a generálneho riaditeľa GR pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidiek.

[omissis]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Tilly-Sabco znáša svoje vlastné trovy konania vrátane trov konania o predbežnom opatrení.

3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania vrátane trov konania o predbežnom opatrení.

4. Doux SA znáša svoje vlastné trovy konania.

5. Francúzska republika znáša svoje vlastné trovy konania, ktoré vynaložila ako vedľajší účastník konania v konaní o predbežnom opatrení.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 14. januára 2016.

Podpisy